

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การปรับพฤติกรรมภาวะไม่อยู่นิ่งและสมาธิสั้นของเด็กออทิสติก
ในห้องเรียนเรียนร่วม โดยใช้เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อน
โรงเรียนวัดช่างเคี่ยน อำเภอเมืองเชียงใหม่

ผู้เขียน นางศิวาณา พันธุ์รัตน์

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนิกร ทองสุขดี

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับพฤติกรรมภาวะไม่อยู่นิ่งและสมาธิสั้น
ของเด็กออทิสติกในห้องเรียนเรียนร่วม โดยใช้เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อน ตัวอย่างที่นำมาศึกษา
ครั้งนี้ คือเด็กชายที่เป็นออทิสติก อายุ 7 ปี ที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดช่างเคี่ยน
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาใช้เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อนที่อยู่ต่างระดับชั้น (Cross-Age
Tutoring) ในการปรับพฤติกรรม แบบแผนการศึกษาเป็นแบบ Single Subject Design รูปแบบ
ABA เครื่องมือที่ใช้ คือ 1) แผนการฝึกทักษะการเข้าร่วมกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติ การร่วม
รับประทานอาหาร และการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อลดภาวะไม่อยู่นิ่งและสมาธิสั้น 2) แบบสังเกต
พฤติกรรมช่วงระยะเวลา และ 3) การบันทึกวีดิทัศน์ โดยผู้ศึกษาใช้เวลาในการสังเกตและบันทึก
วีดิทัศน์เป็น 3 ระยะ รวม 6 สัปดาห์ คือ ระยะแรกเป็นเส้นฐาน โดยสังเกตพฤติกรรมก่อนทดลอง
1 สัปดาห์ ระยะที่สอง เป็นการทดลองติดต่อกัน 4 สัปดาห์ และระยะสุดท้าย เป็นการถอดถอน
อีก 1 สัปดาห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนการนำเสนอผลการ
ทดลองใช้ตาราง และแผนสถิติ ประกอบความเรียง ส่วนข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรม
และการบันทึกวีดิทัศน์ ผู้ศึกษานำมาจัดเป็นหมวดหมู่และนำเสนอในรูปแบบความเรียงเชิงพรรณนา

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

หลังจากใช้เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อนแล้ว กรณีศึกษามีพฤติกรรมเข้าร่วมกิจกรรมเข้าแถว เคารพธงชาติ นั่งร่วมรับประทานอาหาร และนั่งเรียนในห้องเรียนได้ดีขึ้น กล่าวคือ กรณีศึกษามีพฤติกรรม 1) วิ่งออกนอกแถวหลังทำการทดลองคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 9 จากเดิมที่ค่าเฉลี่ยร้อยละ 90 2) วิ่งออกจากห้องเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 6 จากเดิมที่ค่าเฉลี่ยร้อยละ 92 3) ลุกจากโต๊ะอาหาร คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 2 จากเดิมที่ค่าเฉลี่ยร้อยละ 97 แสดงให้เห็นว่าการทดลองประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพึงพอใจ เพราะเด็กมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น โดยมีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้นานขึ้นกว่าเดิม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Hyperactive Behavior Modification of the Autistic Child in
Inclusive Classroom Using Peer Tutoring Technique, Wat Chang
Kian School, Mueang Chiang Mai District

Author Mrs. Sivana Phanthurat

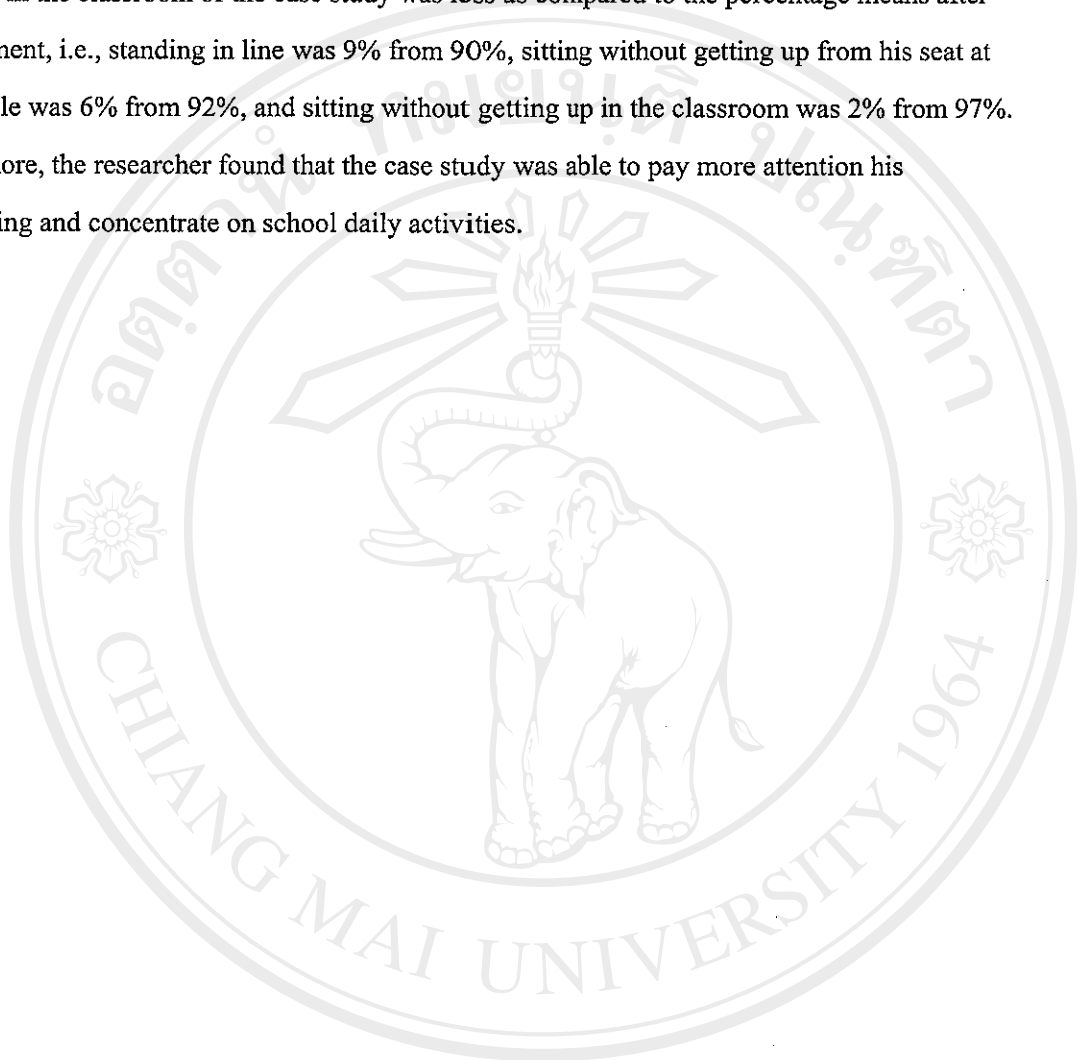
Degree Master of Education (Special Education)

Independent Study Advisor Asst. Prof. Dr. Ratchaneekorn Tongsookdee

ABSTRACT

The objective of this independent study was to modify hyperactive behaviors using cross-age tutoring techniques of a 7-year old boy with autistic spectrum disorders who was in inclusive classroom, Phathom Suksa 1, Wat Chang Kian School, Chiang Mai Province during second semester in the academic year 2005. A single subject design emphasizing applied behavior analysis (ABA) with cross-age peer tutoring and purposive sampling were utilized. The main instruments included 1) treatment plans focusing on appropriate skills for standing when the national flag was being raised, sitting appropriately at a lunch table, and supplementary activities to decrease hyperactive behavior in the classroom, 2) a behavioral observation form, and 3) a video recorder. The total experimental time was six weeks, i.e., baseline data collection and extinction period was one week each and treatment for four weeks. The data were analyzed using frequencies, percentages, and means and presented in tables and graphs with descriptive explanation. The information gathered from the observation form and video recorder were categorized into major themes and explained descriptively.

The results showed that after using cross-age peer tutoring the percentage means of hyperactive behaviors during standing when the national flag was being raised, sitting at a lunch table and in the classroom of the case study was less as compared to the percentage means after the treatment, i.e., standing in line was 9% from 90%, sitting without getting up from his seat at lunch table was 6% from 92%, and sitting without getting up in the classroom was 2% from 97%. Furthermore, the researcher found that the case study was able to pay more attention his surrounding and concentrate on school daily activities.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved